

کافه

سید عزیز

زندگی نامه خودگفته سیدحسین نصرالله

تماشا

عملیات رسانه‌ای برای خبر هونگ

تغییر همزمان برنامه‌های تلویزیون، نشان از وقوع اتفاقی تلخ داشت

توسعه

به کام سکه و دلار، به زبان سهام

واکنش بازارها به حوادث لبنان

حزب

اطلاعیه حزب کارگزاران سازندگی ایران درباره حمله وحشیانه رژیم صهیونیستی به لبنان و ترور دبیرکل حزب الله لبنان

**نصرالله زنده است
تا حزب الله زنده است**زمین و زمان پاسخ به اسرائیل را
ایران تعیین می‌کند

یادداشت روز

مقاومت جوانه خواهد زدتا تشکیل یک کشور فلسطینی
این مصائب برای منطقه ادامه خواهد داشتصادق زیباکلام
استاد دانشگاه

حملات بی‌وقفه اسرائیلی‌ها به جنوب لبنان و عملاً تسلط نظامی‌ای که اسرائیلی‌ها فکر می‌کنند پیدا کرده‌اند، مؤید آن است که دست‌کم در کوتاهمدت آنان گمان دارند که از نظر نظامی توانسته‌اند، موفق شوند.

منتها دو نکته اساسی به وجود می‌آید:

نخست آنکه فراموش نکنیم که قریب به یک سال است که در هفته آینده وارد نخستین سالگرد هفتم اکتبر خواهیم شد. به عبارت دیگر، قریب به یک سال است که اسرائیلی‌ها در حال جنگ هستند. چنین وضعیتی از ۷۳ سال قبل تا به امروز سابقه نداشته است. یکی از ویژگی‌های اسرائیلی‌ها، ظرف ۷ دهه گذشته، توقف نظامی برق‌آسا علیه دشمنان‌شان بوده است. اما این بار با اینکه اسرائیلی‌ها با یک ارتش منظم روبه‌رو نبودند و عمدتاً با نیروهای حماس در نوار غزه و حزب الله در جنوب لبنان مواجه بودند، یک سال است که سرگرم و درگیر عملیات نظامی هستند و نتوانسته‌اند، موفقیت برق‌آسا و همه‌جانبه‌ای را که قبلاً داشته‌اند به دست آورند. نکته دومی از نکته اول نتیجه‌گیری می‌شود و آن این است که اسرائیلی‌ها کم‌کم وارد مرحله‌ای می‌شوند که جنگ‌های نظامی‌شان دیگر با ارتش‌های کلاسیک نیست. حماس یک ارتش کلاسیک نبوده و نیست. حزب الله هم یک ارتش کلاسیک نبوده و نیست. اینها نیروهای مردمی هستند و گیرم که از نظر نظامی اسرائیلی‌ها، موفقیت‌هایی به دست آورده باشند اما آنقدر طول نخواهد کشید که از جایی دیگر شاهد رویش مجدد مقاومت باشیم. چه در لبنان، چه در نوار غزه، یا در مناطق اشغالی. در مناطق اشغالی کرانه‌غربی رود اردن، اسرائیلی‌ها به‌خصوص ظرف دو ماه گذشته قلع‌و‌قمع وسیعی به عمل آوردند. در گذشته هم در مناطق کرانه‌غربی رود اردن قلع‌و‌قمع تعیین‌کننده‌ای انجام داده‌اند. اما نه در نوار غزه و نه در کرانه‌غربی رود اردن و نه در لبنان نتوانستند، مقاومت را در حقیقت به طور کامل از بین ببرند.

این بار هم به‌رغم موفقیت‌های اولیه، اما در آینده نزدیک مجدداً مشکلات شروع خواهد شد. واقعیت امر آن است نتیجه‌ای که از یک سال درگیری در لبنان در نوار غزه و ۷۶ سال در کرانه‌غربی رود اردن باید بگیریم این است تا زمانی که تدریجاً اسرائیلی‌ها به وجود آمدن کشور فلسطینی مخالفت کنند، مقاومت این است که همچنان ادامه خواهد یافت. سوال این است: به فرض که اسرائیلی‌ها امروز به موفقیت نظامی دست پیدا کنند، آیا ۶ ماه یا یک سال دیگر هیچ مقاومتی نخواهد بود؟ خیر، اینطور نیست. مقاومت همیشه جوانه خواهد زد. تاریخ ۷۶ سال گذشته این درس را امروز دیگر بدون تردید به ما می‌دهد که تا زمان به وجود نیامدن یک کشور فلسطینی، این مصائب برای اسرائیلی‌ها و منطقه همچنان ادامه خواهد داشت. به هر حال از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ تا الان دو نکته اساسی عیان شد:

۱- فلسطین فراموش شدنی نیست. اینکه اسرائیل با کشورهای عربی رابطه برقرار کند و به جنگ‌های این چنینی ادامه دهد و به مرور زمان امیدوار باشد که مساله فلسطین به بایگانی سپرده شود، چنین اتفاقی نخواهد افتاد.

۲- امروز بیش از هر زمان دیگری افکار عمومی خواهان تشکیل کشور مستقل فلسطین هستند. موضوعی که صراحتاً دولت آمریکا، بخشی از اسرائیلی‌های میانه‌رو، روسیه، هند، چین و اتحادیه اروپا نیز بر آن پافشاری دارند. حتی آن بخش از جهان عرب که تا دیروز خواستار رابطه با اسرائیلی‌ها بودند هم برای نزدیک شدن به اسرائیل تا مشخص شدن تکلیف فلسطین دست نگه داشته‌اند. بر همین اساس، موضوع به وجود آمدن کشور مستقل فلسطین یکی از نتایج مهم هفتم اکتبر است.

حزب الله لبنان با صدور بیانیه‌ای از شهادت **سید حسن نصرالله**، دبیرکل حزب الله لبنان خبر داد

شهادت جاویدالاثر

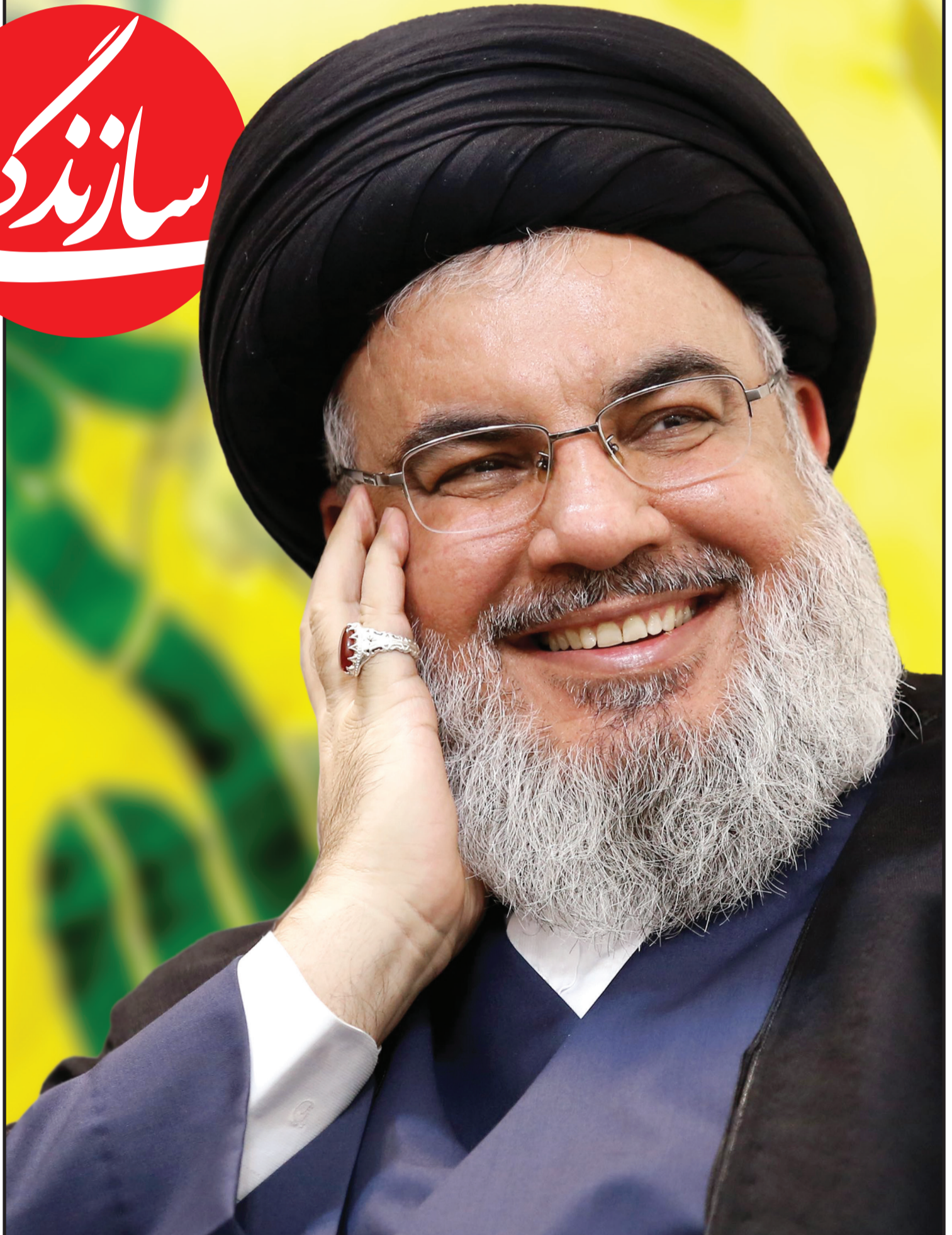
پیام مهم رهبر انقلاب درباره قضایای اخیر لبنان: بر همه مسلمانان فرض است که با امکانات خود در کنار مردم لبنان و حزب الله سرفراز بایستند و در رویارویی با رژیم غاصب و ظالم و خبیث، آن را یاری کنند

کارنامه خود دارد. حزب الله، مصیبت وارده را به صاحب عصر و زمان (رضوان الله تعالی علیه)، ولی امر مسلمین حضرت سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) مراجع عظام، مجاهدین، مومنین، به ملت مقاومت، مردم صبور و مجاهد لبنان، امت اسلام و همه آزادگان و مستضعفان جهان و خانواده محترم و صبور ایشان تسلیت گفت.

ادامه در صفحه ۳

شجاع، دلاور، حکیم، بصیر و مومن به جوار پروردگار شتافت؛ کسی که در مسیر رضای او حرکت کرد به قافله جاویدان شهادی کربلای نورانی پیوست. در ادامه این بیانیه آمده است که سرانجام سیدحسین نصرالله نیز به یاران شهید خود که قریب به ۳۰ سال راه آنها را ادامه می‌داد، پیوست. رهبری که آزادسازی لبنان در سال ۲۰۰۰، پیروزی مقاومت در سال ۲۰۰۶ و در سایر نبردهای حمایت از فلسطین، غزه و مردم مظلوم فلسطین را در

گروه بین‌الملل: حزب الله عصر شنبه با صدور بیانیه‌ای از شهادت سیدحسین نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در حمله اسرائیل به ضاحیه جنوبی بیروت خبر داد. در این بیانیه آمده است: «پس کسانی در راه خدا بچنگند که زندگی دنیا را به آخرت مبادله کنند و هر کس در راه خدا بچنگد و کشته شود یا پیروز شود، پاداش بزرگی به او خواهیم داد. سید و سرور مقاومت و بنده صالح خداوند، چون شهیدی بزرگ، رهبری

دریچه: تحلیل عادات

دموکرات یا مستبد

کدام روش تربیتی مفید است؟

حسن محرابی
پژوهشگر

رفتار افراد در بزرگسالی و نوع عملکرد آن‌ها در اجتماع به عوامل متعددی بستگی دارد اما یکی از مهم‌ترین عوامل شکل بخشیدن به نوع رفتار فرد؛ نوع تربیت و آموزش‌هایی است که دیده است. به عنوان نمونه اگر کسی در محیط کارش با اصولاً هنگام حضور در اجتماع رفتارش خشن و مستبدانه باشد، یقیناً این عملکردش نتیجه برخورد والدینش، رفتارهای نامناسب آن‌ها و نیز سیستم آموزشی نادرست است.

امروزه کارشناسان کاملاً بر این باورند که سبک‌های تربیتی والدین تأثیر بسزایی در رشد فردی دارد. این سبک‌ها (مقتدرانه، دموکراتیک و سهل‌گیرانه) می‌توانند با عواطف و مهارت‌های اجتماعی در سطح فردی مرتبط باشند.

سبک دموکراتیک با نمایش آشکار محبت والدین، ارائه توضیحات، ابراز نگرانی برای نیازهای کودکان، ترویج رفتارهای مطلوب، توصیه و برقراری ارتباط آشکار مشخص می‌شود. این خانواده‌ها تحت‌نظر یک محیط دموکراتیک و متکی به گرمای عاطفی هستند. در نتیجه، کودکان تمایل به توسعه مهارت‌های اجتماعی خوب، خودکنترلی، ابتکار، انگیزه، عزت نفس، روحیه خوب و واقع‌بینانه دارند و به‌طور کلی با روحیه شاد، خودجوش، قابل اعتماد، متعهد (نوع دوستی، همبستگی)، اجتماعی، چه در داخل و چه در خارج از خانواده، مستعد دست‌یابی به موفقیت هستند و بعد است که باعث بروز رفتار خشن و ناپهناج‌شوند. اما سبک مقتدرانه با قوانین دقیق و سخت، اولویت دادن به تنبیه بر تحسین، سرزنش کودکان به خاطر اشتباهات، ارتباط بسته و یک طرفه (بدون گفت‌وگو)، اظهار مکرر اقتدار والدین و محیط خودکامه در نهایت وقتی فرد وارد اجتماع می‌شود استقلال و اعتماد به نفس کمی دارد، مهارت‌های اجتماعی ضعیفی دارد، خلاقیت پایینی دارد و در نهایت مستعد پرخاشگری است. در فرزندپروری (اصولاً آموزش) مستبدانه؛ والدین تمایل دارند که یک حالت ارتباطی یک طرفه داشته باشند. در این روش، والدین قوانین سخت‌گیرانه‌ای تعیین می‌کنند که کودک از آنها تبعیت کند، فضایی برای مذاکره از سوی کودک وجود ندارد و قوانین معمولاً توضیح داده نمی‌شوند. آنها از فرزندان خود انتظار دارند که این استانداردها را رعایت کنند در حالی که هیچ خطایی مرتکب نمی‌شوند و در مرحله بعدی اشتباهات معمولاً منجر به تنبیه می‌شوند. والدین مستبد معمولاً کمتر به فکر تربیت هستند و انتظارات زیادی از کودک با انعطاف‌پذیری محدود دارند. این سبک فرزندپروری می‌تواند منجر به شکل‌گیری شخصیت کودک‌گرا شود که سطوح بالاتری از پرخاشگری دارند اما ممکن است خجالتی بوده، از نظر اجتماعی ناتوان و قادر به تصمیم‌گیری برای خود نباشند. ضمناً این پرخاشگری می‌تواند کنترل نشده، باقی بماند زیرا آن‌ها در مدیریت خشم مشکل دارند چراکه راهنمایی مناسبی به آن‌ها ارائه نشده است. قوانین سخت‌گیرانه و تنبیه‌های والدین اغلب بر کودک تأثیر می‌گذارد که با بزرگ‌تر شدن، علیه شخصیت‌های اقتدارگرا شورش کند. در فرزندپروری مقتدرانه والدین معمولاً با فرزندان خود رابطه صمیمانه و محبت‌آمیزی برقرار نمی‌کنند اما والدین دموکرات دستورالعمل‌های روشنی برای انتظارات خود دارند و دلایل خود را در ارتباط با اقدامات احتمالاً انضباطی را نیز توضیح می‌دهند. در چنین وضعیتی، نه تنها کودکان می‌توانند در اهداف و انتظارات خود نقش داشته باشند بلکه سطوح ارتباطی مکرر و مناسبی نیز بین والدین و فرزندان وجود دارد. به طور کلی، این سبک فرزندپروری منجر به سالم‌ترین نتایج برای کودکان می‌شود اما نیاز به صبر و تلاش زیادی از سوی طرفین دارد. یک نکته جالب در مورد کودکانی که در محیط دموکرات تربیت شده‌اند آن است که آن‌ها می‌توانند احساسات منفی خود را به طور مؤثرتری مدیریت کنند که منجر به نتایج اجتماعی بهتر و سلامت عاطفی می‌شود. از آنجایی که این والدین نیز استقلال را تشویق می‌کنند، فرزندان‌شان یاد خواهند گرفت که به تنهایی قادر به رسیدن به اهداف هستند. این موضوع باعث می‌شود، کودکان خودشان مسائل را کشف کنند و نیز با عزت نفس بسیار بالاتری رشد کرده و برای جامعه مفید واقع شوند.

خانه قصه مرادی کرمانی

خانه هوشنگ مرادی کرمانی در مزایده‌ای از سوی شهرداری تهران به یک احیاگر بناهای تاریخی واگذار شد تا درهای این خانه با عنوان «خانه قصه» به روی مردم باز شود. مرادی کرمانی گفته بود: «چکیده نوسندگی من در این خانه است. من در این‌جا ازدواج کردم و بچه‌دار شدم. ۸۰ درصد از کارهایم در این خانه بوده و «قصه‌های مجید» که معروف‌ترین‌شان است در این خانه نوشته شده است.»

نشست ادبی مردان طبس

نشست ادبی «مردان طبس» شام‌گاه چهارشنبه ۴ مهر در سوگ قربانیان معدن زغال سنگ شهر طبس با حضور جمعی از اهالی شعر و ادب حوزه ایران فرهنگی با مدیریت علیرضا قزوه و اجرای سیدمسعود علوی‌تبار به میزبانی گروه بین‌المللی هنرپیان برگزار شد. در این برنامه شاعرانی چون امیر عاملی، ایرج قنبری، محمد عشرت صغیر، ابراهیم قیله آریاطان، نغمه مستشار نظامی، میترا ملک‌محمدی، آسیه مرادیپور و... حضور داشتند.

تغییرناپذیری سنت الهی

علی‌اکبر رشاد: جنگ بین حق و باطل هرگز متوقف نخواهد شد و سنت الهی بر آن است که هیچ‌گاه جبهه حق در بلندمدت شکست نمی‌خورد هر چند اگر رخدادهای تلخی برای آن رخ دهد، سنت الهی تغییرناپذیر است. اگر آمریکا در میدان نباشد، اسرائیل یک روز دوام ندارد. اشغال‌گران صهیونیست ملیت ندارند. افرادی تظلم شده و ترسو هستند که با اندک ناملایمات آن‌جا را ترک می‌کنند.

سید عزیز

زندگی نامه خود گفته سید حسن نصرالله دبیر کل شهید حزب الله لبنان و سیدالشهدای مقاومت

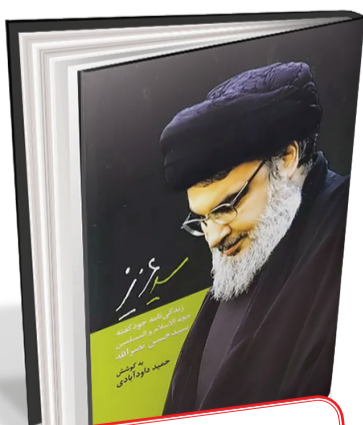
کتاب «سید عزیز»، حاصل ساعت‌ها گفت‌وگوی اختصاصی حمید داودآبادی با سیدالشهدای مقاومت و دبیرکل حزب‌الله لبنان در سال ۱۳۷۷ است که در آن سیدحسن نصرالله، زوایای ناگفته زندگی خود را بازگو کرده است. بسیاری از خاطرات و گفته‌های منتشر شده در این کتاب برای اولین بار است که ذکر می‌شوند. پیاده کردن نوارهای ضبط شده از سیدحسن نصرالله و ترجمه متون از عربی به فارسی بر عهده علیرضا موحدی بوده است. «سید عزیز» نام این کتاب، از تقریظ رهبر انقلاب بر نسخه قبل از چاپ آن گرفته شده است که ایشان نوشته‌اند: «هر چیزی که مایه شناخت و تکریم بیشتر آن سید عزیز شود، خوب و برای من مطلوب است.»

نویسنده در مقدمه کتاب آورده است: «اولین بار، در تابستان ۱۳۶۲ در سفری به لبنان با حجت‌الاسلام والمسلمین سیدحسن نصرالله آشنا شدم. همان ایام به دلیل شباهت چهره و خلق و خو، بچه‌های ایرانی - و لبنانی به تبعیت از آن - وی را خامنه‌ای کوچک می‌خواندند. بهار ۱۳۷۴ توفیقی دست داد تا پس از ۱۲ سال، مجدداً سیدحسن نصرالله را در بیروت ملاقات کنم. در دو جلسه در مجموع حدود ۶ ساعت، خاطرات سیدحسن را ضبط و ویدئویی کردم. در این کتاب با اوضاع، احوال و روحیات شخصی سیدحسن نصرالله که ذکر و یادآوری آن‌ها برای خود وی جالب و جذاب بود، آشنا می‌شوید. کسی که بر خلاف بسیاری از رهبران سازمان‌های به اصطلاح مبارز، مسئولیت و دبیرکلی را نه برای کسب پست مقام و مال که برای خدمت خالصانه‌تر می‌داند تا آن جایی که از اعزاز فرزند دلبد خود به جبهه‌های نبرد علیه اشغال‌گران، ابایی ندارد و بر شهادت جگرگوشه خود افتخار می‌کند.»

سیدحسن نصرالله ۸ ربیع‌الاول ۱۳۸۰ در خانواده‌ای از شیعیان لبنان به دنیا آمد و تحصیلاتش را در صور به پایان رساند. او مدتی به جنبش امل پیوست و پس از آن به حوزه علمیه‌ای در بعلبک رفت. بعدها در مدرسه امل به تحصیل و تدریس پرداخت. او درباره تحصیلات مذهبی‌اش و موانع آن گفته: «پدر و مادرم با ورود من به حوزه موافق نبودند. مادرم به روحانیت خوش‌بین نبود. تا آن روز، جریان پدر بزرگم (پدر مادرم) را نمی‌دانستم که روحانی بوده و عمامه را کنار گذاشته است! البته دلیل آن، تنها مسایل خانوادگی بود و نه از روی قصدی خاص یا از نظر سیاسی یا چیز دیگر... تلاش من برای راضی کردن پدر و مادرم به نتیجه نرسید و آن‌ها تن به طلبگی من نمی‌دادند و من مجبور شدم نقشه‌ای بکشم. به آن‌ها گفتم: در لبنان شغل چندانی وجود ندارد و اوضاع خوب نیست. اگر این‌جا بمانم، جنبش امل مرا برای جنگ می‌برد ولی اگر به نجف بروم در دبیرستان درس می‌خوانم و در کنار آن هم درس طلبگی می‌خوانم و بعد از تمام کردن دبیرستان وارد دانشگاه بغداد می‌شوم و در دوره دکتری متخصص می‌شوم. و این شد که پدر و مادرم با رفتن من به عراق موافقت کردند.»

نصرالله پس از تهاجم ۱۹۸۲ اسرائیل به لبنان به حزب‌الله پیوست و بعد از گذراندن دروس حوزوی در ایران، پس از ترور سیدعباس موسوی در سال ۱۹۹۲ به لبنان بازگشت و رهبر حزب‌الله شد. سرفصل‌های کتاب «سید عزیز عبارتند از: خانواده من، آغاز فعالیت سیاسی، ما و جنگ داخلی، عشقم طلبگی بود، اولین منبر، می‌خواهم طلبه شوم، راهی نجف شدم، لباس روحانیت، شهریه طلبگی، سخت‌گیری و بازگشت به لبنان، تأسیس حوزه در بعلبک، کتاب‌هایی که خواندم، ماجرای شیرین ازدواجم، فرزندان خوبم، بازداشت در ایران!، فعالیت سیاسی، سفر به قم، ورود به سپاه لبنان، در بیروت، دوباره قم، بازگشت به لبنان، برادرم حسین، پذیرش مسئولیت، دبیرکلی حزب‌الله، حضور در جبهه، خودرویی که سفیر مرگ بود، آشنایی با امام، امام شد مقتدای من، دیدار با سید قانده، فوت امام، حمله اسرائیل به لبنان، جدایی از امل، ورود به سپاه، تشکیل حزب‌الله،

زندگی‌نامه خود گفته سید حسن نصرالله
دبیرکل حزب‌الله لبنان، حمید داودآبادی
انتشارات یا زهر/ ۱۷۶ صفحه/ ۵۵ هزار تومان

شورای اول، شورای دوم، شورای سوم و ورود من، شورای چهارم و امامت سیدقائد، شورای پنجم و جدایی شیخ صبحی، شورای ششم، شورای هفتم، استاد عزیزم سیدعباس موسوی، شهید شیخ راعب حرب، حزب‌الله و علامه فضل‌الله، من پدر شهید شدم، عملیات‌های شهادت‌طلبانه، عملیات شهید ابوزینب، عملیات مدرسه شجره، عملیات شهید الحی، عملیات شهید صلاح غنمدور، عملیات دیگر، بلال اخرس و حسین انیس ایوب، مشارکت احزاب دیگر در عملیات‌ها، گزینش شهادت‌طلبان، نامه‌ای برای شهادت، حسرت شهادت. در بخش پی‌نوشت هم خاطره سه دیدار، شهادت سیدهادی نصرالله، وصیت‌نامه سیدهادی نصرالله و نقش مصاحبه در تاریخ شفاهی روایت می‌شود. در پایان کتاب عکس‌هایی از کودکی تا بزرگسالی سیدحسن نصرالله در لباس‌ها و موقعیت‌های گوناگون مشاهده می‌شود.

سیدحسن نصرالله در بخشی از خاطراتش به چگونگی مواجهه با اشغال‌گری صهیونیست‌ها و موفقیت عملیات‌های استشهادی اشاره می‌کند و می‌گوید: «از زمان اشغال لبنان توسط صهیونیست‌ها در سال ۱۹۸۲ (که هم‌زمان شد با تشکیل حزب‌الله) تا سال ۲۰۰۰، رزمندگان مقاومت اسالیب مختلفی را برای ایستادگی در مقابل اشغال‌گران برگزیدند که یکی از مؤثرترین آن‌ها عملیات‌های استشهادی بود که در نهایت هم موجب فرار بدون قید و شرط صهیونیست‌ها از لبنان در سال ۲۰۰۰ شد. گرچه تمامی عملیات‌های مقاومت، قهرمانانه و جالب بود ولی در برخی از آن‌ها مسائلی رخ می‌داد که بسیار جالب‌تر می‌شد. در این بین می‌توان به عملیات موسوم به عملیات «الشهید الحی» یا «شهید زنده» اشاره کرد.» سیدحسین نصرالله ماجرای این عملیات را در خاطره‌ای این کتاب روایت کرده و گفته: «عملیات شهید الحی یا شهید زنده، نوعی عملیات استشهادی بود. او هم مثل دیگر شهادت‌طلبان، مقابل دوربین وصیت‌نامه خود را خواند. آمد و با من خداحافظی کرد و خیلی با هم صحبت کردیم. از این برادر خواسته شد که در منطقه‌ای خیلی عمقی در مرز لبنان و فلسطین در داخل منطقه اشغالی، تعدادی بمب بزرگ بر سر راه کاروان صهیونیست‌ها کار بگذارد، سپس در نزدیک همان منطقه منتظر بنشیند و اقدام به انفجار بمب‌ها با بی‌سیم کند. بعد از اینکه بمب‌ها را منفجر کرد، در حالی که خیلی خوب به سلاح، بمب و مواد منفجره مسلح بوده به تنهایی به کاروان حمله برد و با هر کس که زنده مانده است، بجنگد و همه آن‌ها را بکشد. وقتی کاروان آمد، او بمب‌ها را منفجر کرد و تعدادی از صهیونیست‌ها را کشت. سپس بر سرشان فرود آمد تا با آن‌ها درگیر شود. به همه ماشین‌ها شلیک می‌کرد اما صهیونیست‌ها به کوه‌ها گریخته بودند و او تنها مانده بود و کسی را پیدا نکرده بود تا خودش را بین آن‌ها منفجر کند یا به آن‌ها تیراندازی کند! او سالم برگشت. به او گفتم: چرا زنده برگشتی؟ گفت: کسی را پیدا نکردم که مرا بکشد، خب برگشتم به مواضع خودمان.»

